

Wtorek, 24 marca 2009 r.

Dobre praktyki w dziedzinie polityki regionalnej i przeszkód w wykorzystaniu funduszy strukturalnych

P6_TA(2009)0156

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 24 marca 2009 r. dotyczącego dobrych praktyk w dziedzinie polityki regionalnej i przeszkód w wykorzystaniu funduszy strukturalnych (2008/2061(INI))

(2010/C 117 E/07)

Parlament Europejski,

- uwzględniając program URBACT, stanowiący część inicjatywy URBAN, mający na celu ułatwienie tworzenia i rozwój dobrych praktyk oraz wymianę doświadczeń, w którym bierze udział ponad 200 miast Unii Europejskiej,
- uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 21 października 2008 r. w sprawie zarządzania i partnerstwa na szczeblu krajowym i regionalnym oraz podstawy dla projektów w dziedzinie polityki regionalnej ⁽¹⁾,
- uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1083/2006 Rady z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności ⁽²⁾,
- uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1080/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego ⁽³⁾,
- uwzględniając art. 158 i 159 traktatu WE,
- uwzględniając konkluzje prezydencji przyjęte na posiedzeniu Rady Europejskiej, które odbyło się w dniach 23 i 24 marca 2000 r.,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 19 czerwca 2008 r. zatytułowany „Piąte sprawozdanie w sprawie postępów w dziedzinie spójności gospodarczej i społecznej: rozwijające się regiony, wzrost gospodarczy w Europie” (COM(2008)0371),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 6 października 2008 r. zatytułowany „Zielona księga w sprawie spójności terytorialnej: Przekształcenie różnorodności terytorialnej w siłę” (COM(2008)0616),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 8 listopada 2006 r. zatytułowany „Regiony na rzecz zmian gospodarczych” (COM(2006)0675),
- uwzględniając analizę Dyrekcji ds. Polityki Strukturalnej i Polityki Spójności zatytułowaną „Dobre praktyki w dziedzinie polityki regionalnej i przeszkód w wykorzystaniu funduszy strukturalnych”,
- uwzględniając wysłuchanie publiczne, zorganizowane przez Komisję Rozwoju Regionalnego w dniu 17 lipca 2008 r.,
- uwzględniając art. 45 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Rozwoju Regionalnego oraz opinię Komisji Budżetowej (A6-0095/2009),

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0492.

⁽²⁾ Dz.U. L 210 z 31.7.2006, s. 25.

⁽³⁾ Dz.U. L 210 z 31.7.2006, s. 1.

Wtorek, 24 marca 2009 r.

- A. mając na uwadze, że polityka spójności należy do najważniejszych dziedzin polityki Unii Europejskiej, nie tylko ze względu na wielkość środków finansowych, lecz także przede wszystkim, dlatego że stanowi zasadniczy filar procesu integracji europejskiej, a ze względu na jej znaczenie dla spójności społecznej, gospodarczej i terytorialnej Unii Europejskiej oraz harmonijnego rozwoju wszystkich 268 regionów zmniejsza braki i różnice w rozwoju oraz poprawia życie wszystkich obywateli UE,
- B. mając na uwadze, że regiony Unii Europejskiej zasadniczo spotykają się z podobnymi wyzwaniami, których skutki różnią się znacząco między regionami, ze względu na różną specyfikę pod względem ich charakteru (przykładowo regiony wyspiarskie lub górskie) i mieszkańców: globalizacją i związaną z nią przyspieszoną restrukturyzacją gospodarczą, otwarciem stosunków handlowych, następstwami rewolucji technologicznej, zmianami klimatu, rozwojem gospodarki opartej na wiedzy, zmianami demograficznymi, wyludnieniem oraz wzrostem imigracji,
- C. mając na uwadze, że najlepsze wyniki, zwiększające wiedzę i poprawiające konkurencję, osiąga się niejednokrotnie dzięki współpracy sektora publicznego, przedsiębiorstw, sektora edukacji i lokalnych zainteresowanych stron,
- D. mając na uwadze, że polityka spójności nie może wykorzystać całego swojego potencjału wobec tych wyzwań dopóki potencjalni wnioskodawcy napotykają na ogromne przeszkody w wykorzystaniu funduszy strukturalnych Unii Europejskiej, na przykład:
- nadmierna biurokracja,
 - zbyt wiele skomplikowanych przepisów, w niektórych przypadkach dostępnych wyłącznie w Internecie, co uniemożliwia wielu potencjalnym beneficjentom funduszy dostęp do tych zasobów,
 - częste zmiany kryteriów kwalifikowalności i wymaganej dokumentacji dokonywane przez niektóre państwa członkowskie,
 - nieprzejrzyste procedury podejmowania decyzji i zasady współfinansowania oraz opóźnienia w dokonywaniu płatności,
 - powolna i uciążliwa administracja centralna w państwach członkowskich oraz stosowanie przepisów w sposób, który potęguje biurokrację, a także powoduje niezadowolające dostarczanie informacji,
 - niewystarczające zdolności administracji zdecentralizowanej, różne modele administracji regionalnej w państwach członkowskich, co uniemożliwia porównanie danych i wymianę najlepszych praktyk,
 - niewystarczające możliwości prowadzenia koordynacji międzyregionalnej,
 - brak funkcjonującego systemu współpracy władz krajowych, regionalnych i lokalnych,
- E. mając na uwadze, że wiele błędów pojawiających się w dziedzinie polityki spójności wynika z istniejących przeszkód,
- F. mając na uwadze, że opóźnienia w realizacji polityki strukturalnej są po części skutkiem nadmiernie sstrywnych procedur, dlatego należy mieć na względzie ich uproszczenie oraz wprowadzenie jasnego podziału obowiązków i kompetencji pomiędzy UE, państwami członkowskimi oraz władzami regionalnymi i lokalnymi,
1. podkreśla, że choć należy wziąć pod uwagę wartość dodaną upowszechniania najlepszych praktyk wśród szerszej rzeszy odbiorców pod względem lepszej komunikacji i stosunku kosztów do korzyści, próby wprowadzenia tych praktyk do polityki regionalnej UE powinny koncentrować się na władzach zarządzających zalecając im sporządzenie zasad regulujących dostęp do środków strukturalnych, tak aby wymiana informacji i doświadczeń przyczyniała się do istotnej poprawy jakości projektów, przynosząc rozwiązania wspólnych problemów i wybór skuteczniejszych i celowych interwencji;

Wtorek, 24 marca 2009 r.

2. zwraca uwagę na potrzebę uproszczenia procedur regulujących realizację projektów i programów w ramach funduszy strukturalnych, zwłaszcza w odniesieniu do systemów zarządzania i kontroli; wobec tego z zadowoleniem przyjmuje zmianę przepisów pakietu dotyczącego funduszy strukturalnych w odpowiedzi na obecny kryzys finansowy; z niecierpliwością oczekuje kolejnych propozycji Komisji w tym zakresie, które mają zostać przedstawione w najbliższych miesiącach.

Likwidacja przeszkód

3. w celu likwidacji powyższych przeszkód wzywa Komisję między innymi do:

- stosowania długoterminowych kryteriów oceny projektów, które były współfinansowane z funduszy strukturalnych Unii Europejskiej;
- niedokonywania oceny projektów innowacyjnych na podstawie kryteriów oceny, które były stosowane do innych projektów, lecz opracowania specyficznych kryteriów oceny, dostosowanych do projektów innowacyjnych, a więc zasadniczo dopuszczających wyższy limit błędów;
- skrócenia maksymalnego okresu przechowywania dokumentacji projektu, do wglądu Komisji Europejskiej, z obecnych 10 lat do 3 lat;
- opracowania szczegółowych środków politycznych i nowych wskaźników jakościowych dla regionów o szczególnych cechach geograficznych (tj. regiony górskie, słabo zaludnione, najbardziej oddalone, przygraniczne i regiony wyspiarskie) oraz odpowiedniego dostosowania zakresu terytorialnego działań politycznych w celu wspierania spójności terytorialnej Unii Europejskiej;
- uproszczenia systemu kontroli oraz dążenia do wprowadzenia jednolitego systemu kontroli;
- zmodyfikowania standardów w zakresie zamówień publicznych w celu ich uproszczenia i zharmonizowania;
- koordynacji z państwami członkowskimi zasad kwalifikowalności kosztów;
- zapewnienia wypłaty beneficjentom zaliczek w większym stopniu;
- lepszej koordynacji działań realizowanych oraz współfinansowanych w ramach polityki spójności oraz w ramach II filaru wspólnej polityki rolnej (rozwój obszarów wiejskich);
- uelastyczenia programów pomocy technicznej;
- wprowadzenia mechanizmów promujących współpracę sieciową i ułatwiających zarządzanie grupą projektów;
- zmniejszenia obciążeń administracyjnych związanych z tymi projektami, tak aby były one proporcjonalne do wielkości projektów;
- uproszczenia, wyjaśnienia i przyspieszenia praktyk związanych z projektami, tak aby były one bardziej zorientowane na wyniki;
- aktywnego zachęcania państw członkowskich do ustanowienia skutecznego systemu współpracy i podziału odpowiedzialności pomiędzy władzami krajowymi, regionalnymi i lokalnymi;
- ułatwienia dostępu do funduszy poprzez ściślejszą współpracę z rządami krajowymi, aby skrócić czas rozpatrywania;
- opracowania harmonogramu w celu podjęcia aktywnych kroków mających na celu usunięcie przeszkód i poprawę dostępności funduszy;

4. ponadto zaleca Komisji opracowanie wspólnej, ogólnodostępnej koncepcji międzyregionalnej wymiany najlepszych praktyk, aby podmioty w dziedzinie polityki spójności mogły korzystać z doświadczeń innych podmiotów;

Wtorek, 24 marca 2009 r.

5. wyraźnie zaznacza, że wyznaczanie najlepszych praktyk nie może prowadzić do obciążania wnioskodawców i podmiotów realizujących projekty dodatkową biurokracją;
6. domaga się, aby ograniczyć do minimum formalności administracyjne związane z wykorzystaniem funduszy strukturalnych i nie zwiększać ich niepotrzebnie poprzez indywidualne warunki wymagane przez państwa członkowskie;
7. ponownie wyraża swoje poparcie dla praktyki polegającej na dopilnowaniu, aby każde państwo członkowskie wydało doroczne krajowe poświadczenie wiarygodności dotyczące wspólnie zarządzanych funduszy wspólnotowych oraz wzywa do upowszechnienia tej praktyki;

Ogólne i tematyczne kryteria wyznaczania najlepszych praktyk

8. docenia koncepcję utrwaloną w ramach inicjatywy „Regiony na rzecz zmian gospodarczych”, aby z jednej strony nagradzać „najlepsze praktyki” corocznym wyróżnieniem „REGIO STARS” oraz informować o nich opinię publiczną, a z drugiej strony założyć stronę internetową dotyczącą „najlepszych praktyk”; zwraca uwagę na fakt, że sama strona internetowa jest rozwiązaniem o ograniczonej skuteczności;
9. krytykuje niedostateczną przejrzystość obiektywnych zasad, stosowanych przez Komisję przy wyznaczaniu „najlepszych praktyk”;
10. wzywa Komisję, aby – uwzględniając zróżnicowane stosowanie pojęcia „najlepsze praktyki”, jak również stosowanych często równoległe pojęć „dobrych praktyk” („good practices”) czy „sukcesów” („success stories”) – opracowała jasny katalog kryteriów dostosowanych do polityki spójności, umożliwiający rozgraniczenie „najlepszych praktyk” od innych projektów;
11. zaleca Komisji uwzględnienie następujących kryteriów w celu wyznaczenia najlepszych praktyk:
 - jakość projektu,
 - zapewnienie przestrzegania zasady partnerstwa,
 - trwałość odnośnych środków,
 - konkretny wkład na rzecz równouprawnienia i włączania problematyki płci do głównego nurtu polityki,
 - innowacyjność projektu,
 - zintegrowane podejście do różnych strategii sektorowych i terytorialnych UE,
 - efektywność wykorzystania środków,
 - czas potrzebny do rozpoczęcia realizacji projektu,
 - realizacja projektu zgodnie z ramami czasowymi i organizacyjnymi,
 - znacząca moc impulsu dla regionu lub całej UE,
 - wpływ na zatrudnienie,
 - ułatwienia dla MŚP,
 - ułatwienie nawiązywania kontaktów i współpracy terytorialnej pomiędzy regionami,
 - możliwość przeniesienia projektu w celu jego realizacji również w innych regionach Unii Europejskiej,
 - wartość dodana działań w ramach polityk Unii Europejskiej,
 - pozytywny wpływ projektu na obywateli, regiony i państwa członkowskie oraz całe społeczeństwo;

Wtorek, 24 marca 2009 r.

12. podkreśla, że wszystkie kryteria uwydatniania najlepszych praktyk muszą być mierzalne i wiarygodne, aby uniknąć napięć, niepożądanych skutków, subiektywnych osądów, które mogą zagrozić całej procedurze oceny projektu w oparciu o te kryteria; wzywa zatem Komisję, aby jasno opisała same kryteria, jak i sposób ich stosowania;

13. zaleca, na podstawie analizy licznych projektów z wielu regionów Unii Europejskiej, aby dla tych dziedzin polityki spójności, które mają szczególne znaczenie dla dalszego rozwoju poszczególnych regionów oraz całej UE i które charakteryzują się ogromnym zróżnicowaniem w procesie realizacji, określić dodatkowe kryteria wyznaczania „najlepszych praktyk”;

14. dla dziedziny „Badania i rozwój/innowacje” zaleca następujące kryteria:

- wysokiej jakości inwestycje w naukę i badania,
- powiązanie gospodarki, nauki i instytutów badawczych ze szczególnym podkreśleniem wzmocnienia MŚP, między innymi jako dźwigni rozwoju terytorialnego,
- powiązanie instytucji naukowych i badawczych,
- dalszy rozwój istniejących lub innowacyjność w zakresie przyszłościowych technologii lub ich praktycznych zastosowań,
- zastosowanie nowych technologii w tradycyjnych sektorach,
- zastosowania w biznesie,
- rozwiązania dla kluczowych sektorów UE, na przykład ochrona środowiska i energia itp.;

15. dla dziedziny „Ochrona środowiska, ochrona klimatu i zrównoważona polityka energetyczna” zaleca następujące kryteria:

- działania mające na celu ochronę szczególnie zagrożonych obszarów i dostosowane do obszaru (wrażliwość), szczególnie jeżeli chodzi o wody,
- ochrona i efektywne wykorzystanie ograniczonych surowców,
- odpowiedzialne zarządzanie surowcami,
- środki mające na celu rozwiązanie problemu z ubóstwa energetycznego,
- znaczne zwiększenie efektywności energetycznej,
- znaczne ograniczenie zużycia energii,
- zwiększenie udziału energii odnawialnej,
- działania ograniczające emisję CO₂,
- metody lub procedury służące oszczędnemu zarządzaniu ograniczonymi i zagrożonymi surowcami;

Wtorek, 24 marca 2009 r.

16. dla dziedziny „Tworzenie wartościowych miejsc pracy” zaleca następujące kryteria:

- poprawa warunków pracy,
- zwiększenie liczby miejsc pracy o wysokiej jakości,
- tworzenie przyszłościowych i trwałych miejsc pracy,
- zagwarantowanie równego dostępu do rynku pracy przedstawicielom obu płci,
- zwiększenie produktywności,
- zwiększenie konkurencyjności,
- tworzenie miejsc pracy o „niezależnej lokalizacji”, przykładowo w e-biznesie,
- środki mające na celu zwiększenie wyspecjalizowania siły roboczej,
- stosowanie nowoczesnych środków informowania i przekazu;
- godzenie życia rodzinnego i zawodowego,
- środki ukierunkowane na najmniej uprzywilejowane grupy społeczne (na przykład młodzi ludzie, kobiety, osoby niepełnosprawne, imigranci, osoby długoterminowo bezrobotne, osoby bezrobotne powyżej 45. roku życia, osoby bez wykształcenia),
- zwiększenie dostępności transportu, telekomunikacji, edukacji i usług zdrowotnych;

17. dla dziedziny „Uczenie się przez całe życie” zaleca następujące kryteria:

- poprawa jakości warunków edukacji i poszerzenie oferty, ze szczególnym uwzględnieniem szans grup społecznych znajdujących się w szczególnie trudnej sytuacji lub szczególnie zagrożonych (na przykład młodzi ludzie, kobiety, osoby niepełnosprawne, imigranci, osoby długoterminowo bezrobotne, osoby bezrobotne powyżej 45. roku życia, osoby niewykształcone),
- ścisłe powiązanie edukacji, szkoleń i pracy zawodowej,
- projekty w dziedzinie kształcenia dostosowane do wymogów jakościowych i ilościowych,
- wprowadzenie i stosowanie nowoczesnych technologii i procedur,
- tworzenie i zachowanie gotowości do kształcenia,
- zwiększanie udziału w szkoleniach,
- ustawiczna nauka języków;

Wtorek, 24 marca 2009 r.

18. dla dziedziny „Zintegrowany rozwój miast” zaleca następujące kryteria:
- długoterminowa zintegrowana polityka lokalnej komunikacji publicznej, pieszych, rowerzystów i transportu samochodowego w celu zapewnienia skutecznej integracji różnych form transportu zarówno publicznego, jak i prywatnego,
 - skuteczne zarządzanie ruchem,
 - wspieranie rozwoju gospodarczego miast,
 - zwiększenie inwestycji przedsiębiorstw, zwiększenie i utrzymanie zatrudnienia – ze szczególnym naciskiem na zatrudnienie i przedsiębiorczość młodych ludzi - oraz poprawa jakości życia społecznego,
 - odtwarzanie i integracja podupadających dzielnic i obszarów zdeindustrializowanych,
 - lepsza jakość życia na terenach miejskich, na przykład pod względem dostępności usług publicznych,
 - tworzenie terenów zielonych i rekreacyjnych oraz wydajniejsze korzystanie z wody i energii, szczególnie w sektorze mieszkalnictwa,
 - ułatwienia dla osób niepełnosprawnych;
 - wspieranie działań mających na celu przywiązanie mieszkańców, zwłaszcza młodych ludzi, do ich miast;
 - uwzględnienie środowiska ożywionego: miejskiego, podmiejskiego i pobliskiego środowiska wiejskiego,
 - zmniejszenie nadmiernej eksploatacji ziem uprawnych poprzez znacznie zwiększoną rekultywację nieużytków oraz zapobieganie bezładnej zabudowie miejskiej,
 - lepsza dostępność udogodnień miejskich i transportowych dla osób o ograniczonej możliwości poruszania się,
 - zacieśnianie kontaktów pomiędzy miastami a obszarami wiejskimi,
 - zastosowanie zintegrowanego podejścia;
19. dla dziedziny „Rozwój demograficzny” zaleca następujące kryteria:
- powszechny dostęp do usług,
 - środki mające na celu zwiększenie pozyskiwania wyspecjalizowania siły roboczej,
 - środki na rzecz aktywizacji najmniej uprzywilejowanych grup społecznych poprzez lepszą ofertę edukacyjną i szkoleniową,
 - elastyczne godziny pracy,
 - ułatwienia dla pracujących rodziców umożliwiające pogodzenie życia rodzinnego z pracą,
 - środki mające na celu wspieranie płynnej integracji imigrantów,
 - szczególne potrzeby osób niepełnosprawnych i starszych,
 - przyczynienie się do utrzymania dotychczasowego poziomu zaludnienia (na obszarach wyludniających się);

Wtorek, 24 marca 2009 r.

20. dla dziedziny „Współpraca transgraniczna” zaleca następujące kryteria:

- poprawa kontaktów transgranicznych (jakościowa i ilościowa),
- tworzenie trwałych sieci i współpracy długoterminowej,
- harmonizacja zróżnicowanych systemów/procedur,
- angażowanie nowych partnerów,
- tworzenie niezależności finansowej,
- trwałe transgraniczne transfer i wymiana wiedzy,
- wspólny rozwój potencjału regionów partnerskich,
- powiązania infrastrukturalne między regionami partnerskimi;

21. dla dziedziny „Partnerstwa publiczno-prywatne” zaleca następujące kryteria:

- poprawa jakości wykonania projektów pod względem skuteczności i opłacalności,
- przyspieszenie realizacji projektów,
- przejrzysty mechanizm rozkładu ryzyka,
- poprawa zarządzania projektami,
- zwiększenie udziału władz i podmiotów lokalnych i regionalnych w partnerstwach publiczno-prywatnych,
- jasne i przejrzyste zasady postępowania w odniesieniu do działalności organów sektora publicznego i przedsiębiorstw;

22. wzywa Komisję do uwzględnienia konieczności sprzyjania najlepszym praktykom w odniesieniu do planów finansowych, szczególnie jeżeli chodzi o plany finansowe partnerstw publiczno-prywatnych oraz podmiotów otrzymujących wsparcie Europejskiego Banku Inwestycyjnego oraz Europejskiego Funduszu Inwestycyjnego;

23. jest świadomy faktu, że spełnienie przez projekt wszystkich powyższych kryteriów łącznie jest niezwykle trudne; w związku z tym wzywa Komisję, aby przed zastosowaniem tych kryteriów sporządziła ich wykaz według ważności i celem wskazania kryteriów priorytetowych, co ułatwi określenie godnych uwagi projektów mianem „najlepszych praktyk”; podkreśla potrzebę powszechnego stosowania kryteriów określających najlepsze praktyki w otwarty i przejrzysty sposób, co umożliwi lepsze zarządzanie, zatwierdzanie i porównywanie najlepszych praktyk i zapobieganie pomyleniu ich z innymi terminami;

24. z uwagi na stosowanie w przyszłości pojęć „najlepszych praktyk”, „dobrych praktyk” i „sukcesów” wzywa Komisję do wypracowania na podstawie kryteriów jasnej i przejrzystej klasyfikacji lub podziału w celu kwalifikowania projektów zgodnie z powyższymi określeniami;

Wtorek, 24 marca 2009 r.

Wymiana najlepszych praktyk

25. wzywa Komisję do zorganizowania i koordynowania wymiany najlepszych praktyk za pośrednictwem sieci regionów oraz do stworzenia publicznej witryny internetowej prezentującej w tym celu najważniejsze informacje dotyczące projektów we wszystkich językach wspólnotowych;

26. zaleca Komisji stworzenie w tym celu w ramach istniejącej administracji odpowiedniego stanowiska w Dyrekcji Generalnej ds. Polityki Regionalnej, które – w celu długoterminowej, stałej, pewnej i skutecznej wymiany „najlepszych praktyk” w dziedzinie polityki spójności – zorganizuje we współpracy z siecią regionów ocenę, zgromadzenie oraz wymianę najlepszych praktyk, a jako stały punkt kontaktowy będzie do dyspozycji zarówno strony oferującej, jak i zgłaszającej zapotrzebowanie; wzywa Komisję, aby rozpoznała tę kulturę dobrej praktyki we wszystkich swoich departamentach;

27. w tych ramach proponuje, aby mechanizmy zakładały zbadanie i uwzględnienie niezawodnych metodologii, które zostały już wdrożone; uważa, że szczególny nacisk należy położyć na współpracę z siecią władz regionalnych i wyspecjalizowanych agencji, które stanowią kluczowe źródło podstawowego materiału dotyczącego najlepszych praktyk do oceny;

28. zaznacza, że podczas gdy Unia Europejska zapewnia środki finansowe i dobre praktyki, wykorzystanie ich należy do przedstawicieli władz krajowych, regionalnych i lokalnych; w tym kontekście z zadowoleniem przyjmuje utworzenie programu Erasmus dla przedstawicieli wybranych na szczeblu lokalnym i regionalnym;

29. zaleca, aby Komisja skorzystała z dostępnych narzędzi Komitetu Regionów, w szczególności platformy monitorowania procesu lizbońskiego i sieci monitorowania zasady pomocniczości w celu wymiany najlepszych praktyk pomiędzy regionami i państwami członkowskimi zmierzającej do wyznaczenia i wspólnego określenia celów, zaplanowania działań, a wreszcie przeprowadzenia analizy porównawczej wyników polityki spójności;

*

* *

30. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

Komplementarność i koordynacja polityki spójności ze środkami w zakresie rozwoju obszarów wiejskich

P6_TA(2009)0157

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 24 marca 2009 r. w sprawie komplementarności i koordynacji polityki spójności z polityką rozwoju obszarów wiejskich (2008/2100(INI))

(2010/C 117 E/08)

Parlament Europejski,

— uwzględniając art. 158 i 159 Traktatu WE,

— uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności ⁽¹⁾, a w szczególności jego art. 9,

⁽¹⁾ Dz.U. L 210 z 31.7.2006, s. 25.